Lietas arhīva Nr. K30-0225-18/23
ECLI:LV:RVPT:2018:0604.12060000615.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā **2018.gada 4. jūnijā**

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S. Meliņa
ar sekretāri M. Bērziņu, tulci D. Kivlenieci
piedaloties prokurorei I. Petrovai
un apsūdzētā aizstāvim advokātam A. Amoliņam
2018. gada 31. maijā atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3 izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts /pers. B/ (/pers. B/), personas kods /personas kods/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā un

k o n s t a t ē j a :

/pers. B/ (/pers. B/) izdarīja tīšu tādu miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājums), šādos apstākļos:

2015. gada 13. janvārī ap plkst.19.00 /pers. B/ (/pers. B/) atradās cietušā /pers. F/ dzīvoklī /adrese A/ kopā ar savu paziņu. Kad /pers. F/, būdams alkohola ietekmē, sāka uzmākties /pers. B/ (/pers. B/), paziņai, aicināt viņu dejot un pieskarties ķermenim, /pers. B/ (/pers. B/), pēc vairākkārtējiem aizrādījumiem, uz kuriem cietušais nereaģēja un turpināja savas darbības, aiz greizsirdības un dusmu vadīts uzbruka /pers. F/ un vienu reizi tīši iespēra ar zābakos apautu kāju pa seju un, kad cietušais nokrita uz grīdas, vienu reizi ar masīvu stikla krūzi tīši iesita guļošajam /pers. F/ pa galvu, pēc kā no nozieguma izdarīšanas vietas aizbēga.

/pers. B/ (/pers. B/) noziedzīgo darbību rezultātā cietušajam /pers. F/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: galvas sasitums ar sistu brūci kreiso deniņu-paura rajonā, labās orbītas apakšējās, iekšējās un ārējās sienu lūzumi, deguna kaulu, labā vaiga kaula un labā vaiga kaula loka lūzumi, labā augšžokļa dobuma priekšējās un ārējās sienu lūzumi; plēsta brūce kreisajā rokā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi vidējiem miesas bojājumiem.

Ar savām darbībām /pers. B/ (/pers. B/) izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā.

Apsūdzētais /pers. B/ uz tiesas sēdi nav ieradies.

Saskaņā ar Personu datu pārlūkā iekļauto informāciju, Krievijas pilsonim /pers. B/ nav tiesiskā stāvokļa Latvijā kopš 2015. gada 28. aprīļa, kad viņam ir anulētas uzturēšanās tiesības.

Saskaņā ar Valsts robežsardzes Rīgas reģiona pārvaldes 2016. gada 28. oktobra paziņojumu, /pers. B/ 2016. gada 1. augustā plkst. 22.40 ar vilcienu Rīga-Maskava tika izraidīts no Latvijas Republikas caur Valsts robežsardzes Ludzas pārvaldes Zilupes I kategorijas dzelzceļa robežkontroles punktu (lpp. 146).

No Valsts policijas 2016. gada 16. decembra vēstules izriet, ka no VP GkrPP Starptautiskās sadarbības biroja tika saņemta informācija, ka 2016. gada 27. septembrī /pers. B/ tika aizturēts Pleskavas apgabalā par laupīšanas izdarīšanu un uz doto brīdi atrodas apcietinājumā Pleskavas apgabalā (sīkākas ziņas nav sniegtas) (lpp. 149,150).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 465. panta pirmās daļas 2. punktu krimināllietu tiesa var iztiesāt apsūdzētā prombūtnē (*in absentia*), ja apsūdzētais atrodas ārvalstī un viņa ierašanos tiesā nav iespējams nodrošināt.

Šādos apstākļos, uzklausot aizstāvja, cietušā un prokurora viedokli, tiesa nolēma iztiesāt lietu apsūdzētā /pers. B/ prombūtnē atbilstoši Kriminālprocesa likuma 465. panta prasībām.

Pirmstiesas procesā apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126. panta pirmajā daļā atzina pilnībā.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 6. punktu tika nolasītas /pers. B/ liecības pirmstiesas procesā.

Aizdomās turētā statusā 2016. gada 7. janvārī /pers. B/ liecināja, ka /pers. F/ viņš pazīst no 2013. gada, attiecības bija normālas. 2015. gada 13. janvāra vakarā aptuveni plkst. 18.00 Aleksejs piezvanīja un uzaicināja atnākt pie viņa ciemos. /pers. B/nebija viens, bet ar paziņu veroniku. Sēdēja visi virtuvē, /pers. F/jau bija reibuma stāvoklī, vēl virtuvē bija /pers. I/ un dzīvoklī atradās Alekseja vectēvs. Veronika virtuvē pārsēdās uz taburetes pretī /pers. F/, kurš sāka izteikt Veronikai komplimentus, bet pēc tam sāka aiztikt Veroniku aiz ceļgaliem, pie kājām, pēc tam sāka viņu aiztikt pie dažādām vietām.

/pers. B/vairākas reizes piedāvāja /pers. F/ nomierināties un uzvesties normāli, bet /pers. F/bija piedzēries un turpināja ar rokām aiztikt veroniku. Veronika bija sašutusi par viņa uzvedību un centās izvairīties no viņa mīlas apskāvieniem. /pers. B/un Sergejs lūdza, lai Aleksejs nepiesienas Veronikai un uzvedas normāli, bet /pers. F/ neklausīja un /pers. B/neizturēja, viņam "aizbrauca jumts". /pers. B/iesita vienu reizi ar kāju pa galvu, pa seju, ar pirkstgalu pa /pers. F/degunu un, kad /pers. F/piecēlās kājās un nāca virsū, tad /pers. B/ar galvu iesita viņam pa seju, pa degunu. Pēc tam /pers. B/jau gāja projām, bet atgriezās, paņēma stikla krūzi un iesita ar krūzi /pers. F/ pa galvu, tas ir, sasita krūzi pret /pers. F/galvu. Vairāk /pers. F/nav redzējis. /pers. K/ 13.01.2015 dzīvoklī nebija, par notikušo konfliktu /pers. B/viņai pastāstīja pēc tam(lpp. 74).

Būdams nopratināts kā apsūdzētais 2016. gada 29. februārī, /pers. B/ liecināja, ka savu vainu viņam inkriminētā nozieguma izdarīšanā atzīst pilnībā, apstiprina visas savas iepriekš sniegtās liecības un papildināt neko nevēlas. Atzīst savu vainu un nožēlo izdarīto. (lpp. 90).

Bez paša /pers. B/ savas vainas atzīšanas, viņa vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126. panta pirmajā daļā, pierādīta ar sekojošiem tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem:

- *Cietušais/pers. F/* tiesas sēdē liecināja, ka 13.01.2015 ap pl.18.00 pie viņa uz dzīvokli atnāca paziņa /pers. I/. Viņš atnāca ar alkoholu un /pers. F/piedāvāja Sergejam uzaicināt ciemos vēl vienu paziņu Nikolaju, uzvārdu nezina. /pers. F/piezvanīja Nikolajam un viņu uzaicināja. Ap plkst. 19.00 Nikolajs atbrauca ar nepazīstamu meiteni vārdā Veronika. Visi sēdēja un dzēra un vienā brīdī /pers. B/sāka teikt, ka pietiek uzbāzties Veronikai, lai gan cietušais vispār neko nedarīja. /pers. F/pat neatceras kā saņēma galvas traumu- /pers. B/iesita viņam ar kāju pa seju, pēc tam ar krūzi pa galvu, krūze saplīsa pret galvu. Viņam to pastāstīja vectēvs. Visi aizgāja projām, bet vectēvs izsauca ātro palīdzību. Aizejot projām, /pers. B/vēl salauza cietušajam durvis. Cietušajam bija salauzts deguns, viņam šuva galvu. /pers. F/ uzturēja kompensāciju EUR 118,00 apmērā, kas ir iztērēti par ārstēšanos slimnīcā un morālā kaitējuma kompensāciju EUR 900,00 apmērā, paskaidroja, ka viņš ir otrās grupas invalīds, ilgstoši ārstējās /pers. B/ vainas dēļ un ilgstoši bija bez darba;
- Saskaņā ar 2016. gada 06.01 Protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām un tā pielikumiem, cietušais /pers. F/ atpazina /pers. B/ kā personu, kura ar kāju iesita viņam pa galvu, pa seju, bet pēc tam ar galvu pa seju, un trešo reizi ar krūzi pa galvu (lpp. 36-37,38);
- *Liecinieks/pers. I/* tiesas sēdē liecināja, ka 13.01.2015 atnāca ciemos pie /pers. F/, abi kopā dzēra. Tad /pers. F/piezvanīja paziņam Nikolajam un uzaicināja to ciemos. Nikolajs atbrauca ar meiteni. Vēl mājās bija /pers. F/vectēvs. Visi sēdēja virtuvē, /pers. F/sāka pievērst meitenei uzmanību, Nikolajs vairākas reizes teica, lai /pers. F/liekas mierā, bet viņš neklausīja. Tad Nikolajs sadusmojās un iesita ar kāju /pers. F/pa degunu, kad /pers. F/nokrita, Nikolajs paņēma krūzi un iesita ar to Aleksejam pa galvu, pēc tam Nikolajs ar meiteni aizgāja;
- Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu nolasītas *liecinieka /pers. P/* liecības. Liecinieks paskaidroja, ka ir /pers. F/ vectēvs. 13.01.2015 pie viņiem atnāca Alekseja paziņa Sergejs, bet mazliet vēlāk atnāca vēl viens Alekseja paziņa- Nikolajs. Aleksejs ar draugiem sēdēja virtuvē un dzēra, bet Abarjus sēdēja istabā. Nikolajs atnāca ar kaut kādu meiteni, kā sauca, nezina. Kaut kādā momentā liecinieks izdzirdēja, ka virtuvē kaut kas notiek un izgāja koridorā. Aleksejs kaut ko pateica tai meitenei, kura atnāca ar Nikolaju un redzams, Nikolajs palika greizsirdīgs un ar kāju iesita Aleksejam pa seju, bet pēc tam paņēma krūzi no galda un sasita pret Alekseja galvu. Aleksejs nokrita uz grīdas un viņam sāka tecēt asinis, bet visi draugi uzreiz aizgāja. Abarjus uzreiz izsauca ātro palīdzību un Alekseju aizveda uz slimnīcu. Sergeja uzvārds ir /pers. I/. Nikolaju vairs pēc tam neredzēja (lpp. 64).
- Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu nolasītas *liecinieces /pers. K/* liecības, kura liecināja, ka Nikolaju pazīst kopš 2014. gada 12. augusta. /pers. F/ zina kā /pers. B/ paziņu, viņi kopā strādāja celtniecībā muzejā. Aptuveni 2015. gada 15.01. Nikolajs pastāstīja, ka 2015. gada 13.01. viņš, Nikolajs atradās /pers. F/dzīvoklī, viņi iedzēra un /pers. F/sāka runāt par Mariju sliktu. Nikolajam tas nepatika un viņš iesita ar kāju pa seju, pārsita viņam degunu, bet pēc tam ar vāzi vai krūzi iesita /pers. F/pa galvu. Nikolajs teica, ka nekāda meitene dzīvoklī nav bijusi. Vārds veronika ir zināms, veronika zvanīja lieciniecei pirms 2015. gada 13.01. un paziņoja, ka ir vienīgā Nikolaja meitene (lpp. 59);
- Ar notikuma vietas- dzīvokļa /adrese B/ apskates protokolā fiksētajiem faktiem (lpp. 54-55);
- Ar eksperta atzinumu Nr. 14-1379, no kā izriet, ka /pers. F/ konstatēti miesas bojājumi- galvas sasitums ar sistu brūci kreiso deniņu-paura rajonā, labās orbītas apakšējās, iekšējās un ārējās sienu lūzumi, deguna kaulu, labā vaiga kaula un labā vaiga kaula loka lūzumi, labā augšžokļa dobuma priekšējās un ārējās sienu lūzumi; plēsta brūce kreisajā rokā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi vidējiem miesas bojājumiem. (lpp. 47-48).

Iepriekšminēto pierādījumu pārbaudes rezultātā, tiesa atzīst, ka /pers. B/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pilnībā pierādīta ar cietušā un liecinieku liecībām, rakstveida pierādījumiem, kā arī apsūdzētā pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām.

Apsūdzētā darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 126. panta pirmās daļas un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai, jo tiesa atzīst par pilnībā pierādītu, ka /pers. B/ izdarīja tīšu tādu miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājumu).

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta noteikumiem, /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums atzīstams par mazāk smagu.

Par /pers. B/ personību noskaidrots, ka viņš ir Krievijas pilsonis, bez tiesiskā statusa Latvijas republikā kopš 2015.

gada 28. aprīļa, agrāk sodīts:

-ar Ogres rajona tiesas 2013. gada 24. janvāra spriedumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 312. pantā, piemērojot Krimināllikuma 52. panta pirmās daļas 2. punktu un piekto daļu, ar piespiedu darbu uz 280 (divi simti astoņdesmit) stundām; sods uzskatīts par izciestu (lpp.137-138);

- ar Valmieras rajona tiesas 2016. gada 22. jūnija spriedumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 15 (piecpadsmit) dienām (lpp. 181-182);

-ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017. gada 24. augusta spriedumu par triju noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā, piemērojot Krimināllikuma 50. panta 1. un 2. daļu, 50. panta 5. daļu, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 18 dienām, atzīstot brīvības atņemšanas sodu par izciestu (lpp. 181-182).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli uzskata pilnīgu savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlu.

Atbilstoši Krimināllikuma 48.pantam, apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Krimināllikuma 126. panta pirmā daļa paredz sodu- brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadam, vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu vai naudas sodu.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. panta nosacījumus, proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Neatkarīgi no sankcijas veida tiesai visos gadījumos, lemjot par piespriežamā soda veidu un mēru, jāizvērtē nepieciešamība un lietderība sodīt vainīgās personas ar brīvības atņemšanu. Pie soda noteikšanas humānisma princips, kas ir viens no soda noteikšanas ētiskajiem principiem, prezumē cietušā, sabiedrības, valsts interešu ievērošanu no vienas puses un apsūdzētā interešu ievērošanu no otras puses. Kriminālsodam jābūt tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu. Soda bardzība bieži vien nav pietiekama, lai persona apzināti atteiktos no jaunu noziegumu izdarīšanas.

Ievērojot, ka lietā nav ziņu par /pers. B/ darba vietu un regulāriem ienākumiem, naudas soda noteikšana nav iespējama, savukārt, ievērojot, ka /pers. B/ agrāk ir sodīts, tai skaitā- ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, tiesa neatrod par iespējamu sodu noteikt piespiedu darbu veidā.

Šādos apstākļos, tiesa atzīst, lai sasniegtu soda mērķi, /pers. B/ sods nosakāms brīvības atņemšanas veidā Krimināllikuma 126. panta pirmās daļas sankcijas robežās.

Noziedzīgo nodarījumu, par kuru /pers. B/ tiek sodīts šajā krimināllietā, viņš ir izdarījis 2015. gada 13. janvārī, tātad, pirms Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017. gada 24. augusta sprieduma, ar ko sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 18 dienām (spriedums stājies likumīgā spēkā 2017. gada 12. septembrī).

Tiesa atzīst, ka šajā gadījumā, nosakot apsūdzētajam sodu, piemērojami Krimināllikuma 50. panta piektās daļas nosacījumi, jo pēc sprieduma taisīšanas konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma taisīšanas pirmajā lietā. Soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.

Lemjot par galīgā soda noteikšanu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā 2008. gada 1. jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi. Šādos apstākļos galīgais sods pēc spriedumu kopības nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu, soda izciešanā ieskaitāms /pers. B/ aizturēšanā pavadītais laiks no 2016. gada 20. janvāra līdz 2016. gada 21. janvārim un izciestais sods pēc Valmieras rajona tiesas 2016. gada 22. jūnija sprieduma no 2016. gada 18. janvāra līdz 2016. gada 20. janvārim, no 2016. gada 22. jūnija līdz 2016. gada 5. jūlijam.

Pirmstiesas kriminālprocesā cietušais /pers. F/ pieteicis kaitējuma kompensāciju EUR 118,00 apmērā, kas iztērēti par ārstēšanos stacionārā un pie ģimenes ārsta, pievienojot ārstēšanos un izdevumus apliecinošus dokumentus (lpp. 25-29), līdz ar ko minētie zaudējumi piedzenami no apsūdzētā cietušā labā.

Līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai cietušais papildināja savu kaitējuma kompensāciju, lūdzot piedzīt no apsūdzētā morālā kaitējuma atlīdzību EUR 900,00 apmērā (lpp.158-159).

Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgo nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352. panta pirmo daļu, tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un, cita starpā, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu un psihiskas traumas.

Morālā kaitējuma definīcija noteikta LR Civillikuma 1635. panta otrajā daļā un tā noteic, ka ,,ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas".

Lemjot jautājumu par morālās kompensācijas apmēru, tiesai tāpat jāvadās no cilvēktiesību un kriminālprocesa

principiem, kā arī tiesu prakses citos, salīdzināmos gadījumos.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. F/ morālā kaitējuma kompensācija EUR 900,00 apmērā ir pamatota un apmierināma, piedzenot to no apsūdzētā. Tiesas ieskatā, kompensācijas apmērs ir atbilstošs noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajam nodarītajam kaitējumam, tāpēc atzīstams par pamatotu un samērīgu atlīdzinājumu, kas, turklāt, nepārsniedz likumā "Par valsts kompensāciju cietušajiem" noteikto maksimālo kompensācijas apmēru gadījumos, kad cietušajam nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi.

Tiesas sēdē prokurore, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 456. panta trešo daļu, pieteica un uzturēja kaitējuma kompensāciju EUR 900,00 apmērā, ko sastāda summa, ko Juridiskās palīdzības administrācija izmaksājusi cietušajam /pers. F/ (lpp. 100-102). Minētie procesuālie izdevumi ir piedzenami no apsūdzētā /pers. B/.

Tiesas procesā pēc tiesas uzaicinājuma piedalījās apsūdzētā aizstāvis E. Amoliņš, kuram no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība kopumā EUR 140,00 apmērā (lpp. 163,170,188,189).

Minētie procesuālie izdevumi nav piedzenami no apsūdzētā un ir sedzami no valsts līdzekļiem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta piekto daļu, jo /pers. B/ nelūdza aizstāvja piedalīšanos tiesas sēdē, bet, lietu izskatot apsūdzētā prombūtnē, tiesas sēdē obligāti jāpiedalās aizstāvim.

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511-514.,521. panta tiesa

nosprieda:

/pers. B/ (/pers. B/), atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā un noteikt sodu brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu.

Piemērojot Krimināllikuma 50. panta 5. daļu, šajā spriedumā noteiktajā sodā pilnībā ietvert sodu- īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 18 dienām, kas /pers. B/ noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017. gada 24. augusta spriedumu un **galīgo sodu /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.**

Soda izciešanas laikā ieskaitīt /pers. B/ aizturēšanā pavadīto laiku no 2016. gada 20. janvāra līdz 2016. gada 21. janvārim un izciesto sodu pēc Valmieras rajona tiesas 2016. gada 22. jūnija sprieduma no 2016. gada 18. janvāra līdz 2016. gada 20. janvārim, no 2016. gada 22. jūnija līdz 2016. gada 5. jūlijam.

Piedzīt no /pers. B/ (/pers. B/), personas kods /personas kods/ par labu /pers. F/ kaitējuma kompensāciju EUR 1018,00 (viens tūkstotis astoņpadsmit eiro 00 eirocenti), samaksu veicot /pers. F/ kontā nr. LV43HABA0551032957418 un nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kompensācijas atlīdzināšanu

Piedzīt no /pers. B/ (/pers. B/), personas kods /personas kods/ par labu valstij kompensāciju EUR 900,00 (deviņi simti eiro 00 eirocenti), nosakot, ka minētā summa maksājama: Saņēmējs – Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, konta numurs: LV68TREL1060001239300, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, iemaksas mērķis: valsts kompensācijas summas samaksa kriminālprocesā Nr. 12060000615 un nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kompensācijas atlīdzināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) dienu laikā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

/pers. B/ (/pers. B/) spriedumu var pārsūdzēt 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad saņemta nolēmuma kopija, apelācijas vai kasācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese S. Meliņa